

Název práce: Metodika vyšetřování sexuálních trestných činů se speciálním zaměřením na pohlavní zneužití dítěte

Abstrakt

Cílem mé diplomové práce nazvané Metodika vyšetřování sexuálních trestných činů se speciálním zaměřením na pohlavní zneužití dítěte bylo objasnit závažné téma – pohlavní zneužití dítěte. Diplomová práce je rozdělena do tří kapitol, každá z nich se zabývá odlišnými aspekty sexuálních trestných činů, konkrétně pohlavního zneužití. První kapitola stručně pojednává o sexuálních trestných činech, které tvoří jednu z nejnebezpečnějších a společensky neškodlivějších skupin trestných činů. Oběti těchto činů čelí závažným fyzickým a psychickým následkům. Ty jsou velice specifické z důvodu intimity sféry útoku a absence možnosti volby v sexuálních vztazích.

Zásadní část práce představuje druhá kapitola nazvaná Pohlavní zneužití dítěte. Kapitola je rozdělena do dvou částí. První z nich charakterizuje formy pohlavního zneužití, oběti a pachatele. Nejčastěji dochází k pohlavnímu zneužití v rodinách, pachateli pak bývají především mužští členové rodiny. Tento fakt je jedním z důvodů, proč je kriminalita tohoto druhu vysoce latentní.

Druhá část druhé kapitoly obsahuje doporučení pro policisty, sociální pracovníky a ostatní osoby, které se se zneužitým dítětem profesně setkávají. Tato doporučení si kladou za cíl zmenšit riziko sekundární viktimizace dětské oběti, které hrozí především při výslechu a soudním řízení. Správné jednání s dětskou obětí může hrozbu sekundární viktimizace eliminovat a dítě tak nevystavovat zbytečnému stresu.

Třetí kapitola se zaměřuje zejména na nápravu a prevenci. První část ilustruje přístup ke zneužitým dětem, které musí být v určitých případech odebrány z rodiny. Tato pravomoc přísluší orgánům sociálně-právní ochrany dětí, jejichž pochybení v této oblasti mohou mít fatální následky.

Další část práce se zaměřuje na nápravu a potrestání pachatele. Celou tuto část provází dilema mezi osobní bezpečností již potrestaného pachatele a bezpečností společnosti. Považuji za nutné nenapravitelné pachatele striktně izolovat od společnosti. V otázce napravitelných pachatelů se přikláním k možnostem dohledu a psychologické a sociální terapie.

Poslední část textu, která se zabývá především primární prevencí, jasně deklaruje nutnost otevřené a informované společnosti, ve které je sexuální výchova v rodinách a ve

školách samozřejmostí. Pouze společnost, která přijme odpovědnost za vlastní vývoj a nebude lhostejná, je schopná ochránit děti před natolik závažným a nebezpečným jevem, jakým pohlavní zneužití je.

Klíčová slova: sexuální trestné činy, pohlavní zneužití dítěte, dítě